Aº. 1838. UTRECHTSCHE COURANT. Nº. 21.

VRIJDAG, den 16. Februarij.

BUITENLAND.

WEENEN den 7. Februarij.

De hertog *Maximiliaan van Beijeren* is den 2. dezer van Triest naar Griekenland vertrokken, om Koning *Otto* te bezoeken, en dat rijk, als ook andere landstreken te bereizen.

— De aardbeving is den 23. Jan. zeer geweldig in Zevenbergen geweest. In Kronstadt heeft dezelve eene minute en 3 seconden geduurd en heeft al de bewoners in doodangst doen verkeeren. Men meende, dat de stad zou vergaan. De huizen hebben alle groote schade bekomen en eenige zijn onbewoonbaar. Bijna is er geen schoorsteen blijven staan. De straten moest men verlaten voor de instortende gevels, muren, daken en schoorsteenen. Men is dan ook van gevoelen, dat wanneer er nog een schok gekomen ware, gelijk te Odessa op denzelfden tijd, Kronstadt in een puinhoop zou veranderd zijn geworden. Men hoorde een onderaardsch [illegible] in te storten. Te Tortlauäte zijn de toren en de kerk beiden door deze aardbeving ingestort.

BERLIJN den 10. Februarij.

[illegible] KK. HH. de prins en de prinses *Albert* zijn uit den Haag alhier terug gekomen.

— Een brief uit Petersburg meldt, dat in het gedeelte des paleis, de *Hermitage* genaamd, hetwelk bij den laatsten brand was behouden gebleven, daarna ook brand is ontstaan; doch dat, door de wijze maatregelen, door den Keizer genomen, men den brand spoedig is meester geworden.

FRANKRIJK.

PARIJS den 12. Februarij.

De commissie tot de wet over de ligting van 80,000 man, gepresideerd door den generaal *Bonnemain*, heeft gisteren het rapport van den kolonel *Paixhans* daarover gehoord. De beraadslagingen zijn daarover nog niet bepaald.

— Een onzer dagbladen zegt, dat in 1829 in Parijs waren 37,000 armen, in 1835 reeds 62,530 en thans 100,000. Op de civiele lijst wordt voor hen bepaald 24,000 fr., zoodat elke arme in Parijs geniet 24 centimes om zich in dezen gestrengen winter te voeden, te verwarmen, en zich te dekken. O, Fransche liefdadigheid!

— De posten komen alhier later dan gewoonlijk aan, doordien de sneeuw meer dan 2 voeten hoog op de wegen ligt.

— De minister van oorlog heeft bevelen naar Afrika gezonden, om het legioen vreemdelingen te vermeerderen en reorganiseren.

— Van de Spaansche grenzen schrijft men, dat de Carlisten, na de ontruiming van Balmaceda door de Christinos, er wederom bezit van hebben genomen. Deze laatsten zijn naar Villarcaijo terug getrokken, door de Carlisten vervolgd wordende. De versterkingen, door *Espartero* vernield, worden door de Carlisten hersteld.

— De bemagtiging van de stad Morella door de Carlisten, [illegible] in Madrid veel opgeneegen, te meer daar *Oraa*, [illegible] 3000 man, belast was die stad te ontzetten. Indien de Carlisten voortgaan steden te bemagtigen, zal eene tusschenkomst der Mogendheden, om een einde aan den burger-oorlog te [illegible] menschelijk worden.

NEDERLAND.

NIJMEGEN, den 13. Februarij.

De afwisselende dooi en vorst heeft de mindere verhevenheden van het ijs op de rivier de Waal, op vele plaatsen geheel doen verdwijnen, en hetzelve tusschen deze stad en het dorp Lent, tot eene geschikte baan voor schaatsenrijders gemaakt, die dan ook, vooral den vorigen Zondag, menigvuldig bezocht was, terwijl men in alle rigtingen de Waal bevolkt zag, hetwelk een zeldzaam gezigt van de stadzijde opleverde. Het is overigens merkwaardig te zien, hoe de rivier, als een druk bezochte straatweg, door rijtuigen, van allerhanden aard, zelfs door de zwaarste diligences en vrachtkarren, menigvuldig bereden wordt. Deze gemakkelijke overtogt doet de passage zeer vermeerderen, en geeft onze stad bezoeken, waarop zij anders niet had mogen rekenen, terwijl, door de gestremde vaart der rivieren, het vervoer der vrachtgoederen van Duitschland naar Holland, met vrachtkarren, zeer levendig is.

De waterstand onzer rivier is, sedert onze laatste, den 10. Februarij, 3 el 80 duim, den 11., 3 el 81 duim, gisteren 3 el 82 duim en heden 3 el 86 duim, terwijl de rivier nog wassende is.

— De hoogte van den Rhijn te Keulen was, den 9. Februarij, 18 voet 7 duim, den 10. Februarij, 11 voet en den 11. Februarij, 10 voet 11 duim, dus vallende.

— Sedert onze laatste, hebben de ambtenaren van den waterstaat hunne aangewezene winterposten, zoo hier als elders, betrokken.

DORDRECHT, den 12. Februarij.

Het ijs op de rivier voor deze stad is, sedert onze vorige, wederom in kracht, en ook 4 Ned. duimen in dikte afgenomen, zoodat heden morgen de grootste dikte 30, en de minste 26 Ned. duimen bedroeg. Achter dit eiland is het ijs van onder Strijensas geheel opgebroken; tusschen dit eiland en de Lage Zwaluw zat het dezen morgen nog, maar de schietschouwen vielen er ieder oogenblik door.

EILAND AMELAND den 7. Februarij.

Hoort men overal van buitengewone sterkte en togten van- en langs het ijs, gedurende dezen winter gewagen, de passagie tusschen Holwerd en Ameland moge daarvan tot ieders bewondering mede getuigen. Deze uitgestrekte, tusschen de Noord- en Zuider-Zeeën stroomende waterplas, welke bij stormen deszelfs kracht ontzettend kennen doet, biedt sedert eenige weken zulk een bijzonder schouwspel aan, waarvan weinig menschen geheugenis dragen. Den 12. Jan. ondernam men voor het eerst eenen overtogt naar Holwerd te voet. — Den 22. volbragt men de reis met paard en slede. —

MENGELWERK.

HET ARMWEZEN.

Met verbazing zal menig Nederlander gelezen hebben, het artikel in de *Arnh. Courant* van donderdag den 1. Februarij, waarin wordt aangedrongen op de verééniging van alle armbesturen, onder het beheer van openbare armen-inrigtingen, van staatswege daar te stellen. Zoude men het kunnen gelooven? Niet terug deinzende voor de gevolgen van zulk eene omkeering in den ganschen toestand van het armwezen, niet geleerd door het waarlijk ontzettend voorbeeld van Engeland, zullen deze Arnhemsche staatslieden het wagen, de vruchtelooze pogingen der vertegenwoordigers van het Bataafsche volk in den jare 1798 te herhalen? Mogt ons dierbaar vaderland voor zulk een ramp bewaard blijven! [illegible], dewijl er meer dan jammerkreeten, dewijl er ook bewijsgronden noodig zijn, om het publiek te behoeden voor den verderfelijken invloed van die stelling, zal het gepast zijn in een kort betoog aan te toonen, dat het in geenen deele te wenschen is, dat er in ons vaderland nimmer zoodanige inrigting aan het armenwezen worde gegeven als de Arnh. Courant verlangt.

Het eerste en vreeselijkste onheil, waarmede de A. C. het land bedreigt, is eene armentax. Het ligt toch in den aard der zaak, dat, zoodra de staat het beheer der armen-inrigtingen overneemt, dezelve het tekort ten zijnen laste neemt, en aldus, met of zonder dien naam, eene armen-belasting moet vorderen, waaruit dit te kort kan gevonden worden. Aldus ontstaat de onnatuurlijke toestand, dat de arme (die de wereld kent, zegt, de meest door eigene traagheid en wangedrag arme) burgers leven ten koste van de vermogenden: onnatuurlijk is deze toestand; want hierdoor wordt stilzwijgend erkend een regt van hen, die niet hebben om te teren op kosten der genen, die iets hebben; en het valt te betwijfelen, of zelfs de A. C., die met Geldersche goedhartigheid den burger van Genève schijnt aan te hangen, zich bij het aangaan van het maatschappelijk verdrag tot de erkentenis daarvan zouden hebben willen verbinden. — Veeleer zegge men, dat het ongerijmd ware, te stellen, dat hier een *jus perfectum* zoude bestaan, met andere woorden, dat *het niet hebben, de armoede* des eenen burgers een geldige regtstitel zoude zijn tot verkrijging van het goed van den anderen. Het moet dus staatkunde en voorzigtigheid of wel eenige hoogere drijfveer van zedelijkheid zijn, welke de Regering zoude nopen, om dus regtstreeks de zorg voor de armen op zich te nemen.

Welke staatkunde dan? Zal het vrees zijn? men verdubbele eerder de krijgsmagt dan dat men uit vrees zoude moeten toegeven. Zal het een behoedmiddel tegen de armoede zijn? Ja, er zal zorg voor de armen genomen worden, doch zulk eene, welke de luiheid en armoede zal bevorderen, en weldra aan den bedelenden hoop zal doen gevoelen, dat ze regt heeft, om te eischen, hetgene gemakkelijker aangenomen dan met arbeiden verdiend wordt. Laat ons niet meenen grooter of wijzer dan de Engelschen te zijn; ook onder hen zijn staatslieden, menschenvrienden en schrandere hoofden: zij hebben getracht, ook door het oprigten van werkhuizen en het beramen van velerhande maatregelen, het kwaad, waarmede men ons thans bedreigt, te leenigen; doch het mogt niet baten: de eerste, de beslissende stap op den verkeerden weg, is aldaar gedaan. Of, zoude de staat de voor de armen bestemde gelden zoo veel beter aanwenden? Mogelijk zoude wel een groot gedeelte daarvan aan de Koloniën van Weldadigheid worden besteed, of eenige andere groote inrigting kunnen tot stand gebragt worden? Doch, alweder op het voorbeeld van Engeland teruggezien, waar geen établissement beveiligen kan tegen den voortetenden kanker van armoede en armentax. Welligt zouden de giften beter verdeeld, en in derzelver toewijzing alle misbruik geweerd kunnen worden? Wij betwijfelen het, alware men ook nog zoo behoedzaam in de keuze der beambten en bedienden van zulk een armbestuur; het geven van voorkeur, kleine partijdigheden en kwalijk geplaatste uitdeelingen zullen ook op deze wijze niet geweerd worden. Maar

Den 26. met 15 en vervolgens dagelijks met 20 tot [illegible] leden.

Ook van Holwerd en elders zag men spoedig sledevaart en voetgangers in aanzienlijken getale herwaarts komen, waaronder men, tot meerdere bevreemding zelfs chaisen opmerkte, en boerenwagens, bespannen met twee paarden, en ieder met 10 of 12 personen bevracht.

In 1823 was mede de passagie langs het ijs van hier naar Holwerd mogelijk, doch niet in vergelijking met het tegenwoordige.

Thans loopt de baan [illegible] aan eenen weg, hier en daar tusschen [illegible] een geschoven schotsen door; en ontwaarde [illegible] dikwijls met verdriet, vooral in den herfst of winter, dat men van den vasten wal was gescheiden en van rondom te vaak door woedende golven werd geteisterd, dat zelfde element schijnt thans in eenen vasten dijk herschapen, en doet ons voor een oogenblik vergeten, dat wij bewoners van een eiland zijn. (*Leeuw. Cour.*)

UTRECHT den 14. Februarij.

Wij hebben de volgende berigten uit

»CURAÇAO *den* 12. *Nov.* 1837.

»Vóór eenigen tijd hebben wij regen gehad, eene ware weldaad voor dit eiland, alwaar thans alles in de bloei staat.

»Op de kust (Columbia of Venezuela) heerscht thans rust. *Soublette* is vice-president der republiek, doch zijn bestuur wordt zeer gelaakt. Hij wordt openlijk beschuldigd een militair dispotismus te willen invoeren en de organisatie der schutterijen te willen verlammen. Hij wilde het Congres buitengewoon doen vergaderen, ten einde zich voor hetzelve te regtvaardigen; doch dit verzoek werd afgeslagen, om dat deze beweegreden niet in de categorie viel, waarbij, volgens de Constitutie, het Congres buitengewoon kan opgeroepen worden. Toen de revolutie in Julij 1835 in Venezuela uitbrak, met oogmerk, om het bestaande bestuur omver te werpen, bevond de generaal *Soublette* zich in Spanje. Toen hij terug kwam en het bestuur in handen kreeg, zag hij, dat de hoofden des opstands, als de generaal *Marino*, enz., zijne oude krijgsmakkers uit den revolutieoorlog waren. Deze als oproermakers in regten vervolgd en veroordeeld zijnde, heeft hij alle pogingen [illegible] doen deelen; doch deze zijne pogingen zijn niet alle even regtvaardig geweest. Om *Marino*, die Porto-Cavello tegen *Paez* heeft verdedigd, te verontschuldigen, is er eene verdichte correspondentie bekend gemaakt, ten tijde van het beleg. Hij zou *Paez* hebben gewaarschuwd, als er een uitval zou plaats hebben; hij zou getracht hebben de vesting over te geven; [illegible] niet gelukte, was hij met de vaartuigen der opstandelingen naar Curaçao gezeild, en had dezelve aan het bestuur der republiek terug gegeven. Op grond van deze verontschuldiging is hij dan ook geamnestieerd. Intusschen was het het bestuur van Curaçao, dat de oorlogsvaartuigen aan Venezuela terug gaf, en daardoor mede werkte tot herstel der rust in die republiek, en geenszins *Marino*, die integendeel op Curaçao een ander vaartuig kocht en naar Haïti zeilde en aldaar rekruten aanwierf, om zijn Vaderland te beoorlogen. Het geregtshof deed daarna wel uitspraak, dat de eigendommen van *Marino* moesten verkocht worden, ten voordeele van de [illegible], welke bij de omwenteling geleden hadden; doch hier aan werd ook niet voldaan, *Marino* heeft slechts eenige schade vergoeding betaald. Dusdanige knoeijerijen hebben er in eene republiek plaats!

»Uit de couranten van Caracas zien wij de hernieuwde aanknooping van handelsbetrekkingen tusschen Spanje en Venezuela. Vaartuigen uit Spanje in de havens van Venezuela aankomende, brengen er producten van Spaanschen grond naar en keeren terug met producten van Zuid-Amerika, terwijl de vaartuigen van de Canarische eilanden ook kolonisten aanbrengen. Verder zien wij een artikel in die couranten, luidende: dat de producten uit Venezuela, onder Spaanschen vlag aangebragt, in Oud-Spanje dezelfde regten betalen als die uit de Spaansche kolonien. — Het is eerst sedert de Zuid-Amerikaansche revolutie, dat de Spanjaard koffij gebruikt; en bij den hernieuwden aanvoer van cacao zal de oude neiging van de Spanjaarden voor de chocolaat terug komen.

»De Venezuelanen wenschen zich geluk met deze nieuwe verbroedering met de Oud-Spanjaarden, hunne stamgenooten. Beide volkeren, die onder dezelfde gewetensdwang en willekeurige heerschappij zuchteden, groeten elkander, na eene scheiding van vele jaren, in gelukkiger toestand. — Zij zijn als twee vrienden, die eenmaal in het harde juk der slavernij deelden, en die, na eene lange scheiding, elkander terug zien als vrije, welgegoede en beschaafde burgers. Doch de Venezuelaan is gelukkiger dan zijn stamgenoot; hij heeft reeds lang gezegepraald over gewetensdwang en willekeur; hij smaakt reeds lang het zoet der burgerlijke en godsdienstige vrijheid; doch in Spanje blijft de strijd tusschen dwang en vrijheid, tusschen inkwisitie en de wijsbegeerte nog volhouden, en de zegepraal of neêrlaag van de liberalen in Spanje maakt ook de vreugde of droefheid van de verlichte burgers van Venezuela uit.

»Hoezeer wij, ingezetenen van Curaçao, ons verheugen met den voortgang van het geluk onzer overburen, zoo is zulks echter op nieuw een stoffelijk nadeel voor ons. Na den ondergang van [illegible] verooorzaakt, bleef ons nog altijd de hoop over van de vrachtvaarders onzer buren te blijven. — De veiligheid dezer haven, de volkomenheid onzer werven, de lage prijs van bouwen en herstellen van vaartuigen en de overvloed van bevaren zeevolk in deze kolonie, hielden deze hoop in ons levendig. — Dit was ook de reden, dat men in geen tijdstip als thans, zulk een stel fraai gebouwde en snel zeilende vaartuigen in onze haven zag liggen. Als vrachtvaarders bragten onze schippers de producten van Venezuela naar Cuba en Porto-Rico, van waar zij naar Oud-Spanje ingescheept werden, en voerden van daar de waren van Spanje naar de overkust terug. — Door de regtstreeksche vaart van Spanje naar Zuid-Amerika houdt deze onze vrachtvaart op.

»Ook bragten onze vrachtvaarders linnens en katoenen stoffen van St. Thomas (met welke stapelplaats wij, helaas! nog niet kunnen wedijveren) naar de onvruchtbare beneden kust van Venezuela, en terugkomende, bragten zij te Curaçao geitenvellen en verfhout aan, en menige ledige Amerikanen, van de boveneilanden komende, zagen wij volgeladen met deze artikelen vertrekken. Door den handel-crisis in Noord-Amerika zijn deze artikelen tot de helft gedaald. De kabrietenhuiden liggen in onze pakhuizen ten prooi der insekte, en de verderen vrachtvaart is ook gestaakt.

»Zr. Ms. brik de Valk heeft onlangs eenen togt gedaan naar eene plaats, waar men bij geheugenis de Hollandsche vlag nog niet gezien had, namelijk de Kuksche eilanden (Haïti of St. Domingo); men zegt, dat het doel dier reis is geweest, om den toestand der zoutpannen op te nemen, en dat er inrigtingen bestaan, die met vrucht in onze zoutpannen te Curaçao en Bonaire zouden kunnen worden ingevoerd. Toen de Valk Kaap Haïtien aandeed, had men er in dertig jaren geen Hollandsch [illegible], dat het een Fransch schip was met eene verkeerde vlag. Te Kaap Haïtien zag men nog de sporen der verwoesting, als eene reeks groote gebouwen zonder dak, enz. Te Port-au-Prince woonde de staf eene inspectie der troepen bij door den president *Boyé*, in een nabij de stad gelegen kamp. Onder deze inspectie hielden de officieren, die Mulatten waren, de cigaren in den mond, en bij het woord: *plaats rust!* vielen alle soldaten, dat Negers waren, achter over in het zand.”

(*Bijzondere tijdingen. Het Handelsblad en andere dagbladen worden verzocht deze en andere onzer bijzondere berigten niet over te nemen dan met vermelding van ons blad, hetwelk zij nog kortelings met de overneming van eene bijzondere tijding uit Rotterdam, nopens den spoorweg, en andere verzuimd hebben*).

UTRECHT den 15 Februarij.

De staat der rivieren is met het afwisselend weder gunstiger; een spoedige dooi zoude noodlottig zijn, doordien de afzakkende ijsschollen bij den ijsdam eene verstopping zouden kunnen veroorzaken. De verzakkingen in den Zuiderlingedijk zijn gekist en goed bezorgd.

[illegible] is te Hellevoetsluis binnengekomen de Zweedsche [illegible] tigheid, kapt. *Jessen*, van Bergen naar Dordrecht bestemd. De kapt. de dienst der ijsloepen niet aangenomen hebbende, is het schip in het ijs bezet geraakt, en is, zwaar lek en beschadigd, eerst den 13., des avonds, door eene sloep van het Zeeloodswezen en verdere adsistentie, van de rivier in de kanaal-haven gebragt. Het schip zal vermoedelijk geheel moeten lossen. — Den 12. des avonds zijn mede uit zee te Hellevoetsluis binnengekomen drie vischhoekers en eene vischsloep, welke allen door de ijsloepen bediend en in de havens gebragt zijn. — De rivier voor Hellevoetsluis is vol drijf-ijs.

— Uit den Haag schrijft men, dat Z. M. de luitenant-generaals *Cort-Heiligers* en *Meijer* op pensioen heeft gesteld, en het bevel hunner divisien heeft opgedragen aan de generaals-majoor *Knodser* en *de Fauvage*.

---

zal de zedelijkheid er bij winnen? Hier wordt bijna alle opmerking overtollig. Van den kant des ontvangenden ontstaat spoedig het gevoel van een dus gemeend regt, om onderstand te vorderen, en de dankbaarheid verdwijnt: hetgene voorheen liefde-gave was wordt belasting, en de wel[illegible] ontvangt als een geregtig [illegible] wege uit de daartoe bestemde gelden wordt toegedeeld; de vermogende betaalt met weerzin de belasting, waaruit de bedeeling gevonden moet worden, en bekrimpt zijne liefdegave, of hij acht zelfs aan zijne verpligting jegens de armen te hebben voldaan, wanneer hij dus op eene gemakkelijke wijze eenige geldstukken gegeven heeft, en daarvoor van de moeite en den last bevrijd is, om zelf de woningen der armen te bezoeken, en zijne giften doelmatig uitttereiken. Hierdoor vooral zoude de liefdadigheid uitgedoofd worden.

Laat ons niet verwaarloozen het gene onze wijze Voorouders met opzigt tot de armen gedaan hebben. Voor ouden, voor weezen, voor kranken, voor de opvoeding der jeugd waren gestichten en inrigtingen onder openbaar toezigt en vaderlijke leiding der regering; ook was er door de instelling van algemeene arm-besturen gezorgd, dat niemand in den letterlijken zin van gebrek behoefde om te komen, ook dan niet wanneer geen ingezetene zich's ontfermde; doch de eigenlijke zorg voor behoeftigen was aan de menschlievendheid der ingezetenen en aan de Kerkelijke Diaconiën overgelaten. Geene aanspraak der armen op onderstand werd erkend, maar, dat gene waarop zij geen regt hadden volgens burgerlijke wetgeving, werd hun verstrekt uit milddadigheid en Christelijke liefde, uit welke zoo wel de bijzondere aalmoezen als de Diakonie-gelden derzelver oorsprong hebben. — Aldus bleef het geven van aalmoezen een schoone pligt; elk weldenkend vermogend ingezetene vormde om zich een' kleinen kring van beweldadigden, die wederkeerig den pligt van dankbaarheid bleven beoefenen. — Niet te vergeefs wachtte dan ook de behoeftige naar de noodige hulp. Het is overbodig ons volks-karakter in dit opzigt te prijzen.

Laat ons dus opmerken, dat onze Voorvaderen het er voor hielden, dat de staat, ja, zorgt voor hen, die zich zelve niet helpen kunnen, ouden, kranken, onmondigen; doch dat daaronder door hen niet begrepen werden de zoodanigen, die, in den bloei des levens, voor eigen onderhoud moesten zorgen. — Deze was, en is de natuurlijke toestand, en, is door de verkeerdheid of het onverstand der menschen, of door bijzondere omstandigheden deze toestand verstoord, zoo dat zij, die voor zich zelven moesten zorgen, anderer hulp behoeven, men wachtte zich hierin door kunstmiddelen te voorzien, welker einde steeds moet zijn een onregtvaardige armentax; en dit des te meer, zoo lang er hoop bestaat, dat er langs eenen natuurlijken weg, zijnde die van uitreiking van liefdegaven door de afzonderlijke ingezetenen, in dit kwaad kan voorzien worden.

Men besluit dus: Staats-armen-inrigtingen leiden tot armen-tax; vernietigen de milddadigheid, en berooven ook daardoor het Vaderland van het ware lenigings-middel tegen de armoede met hare oorzaken en gevolgen.

MATTHIAS CLAUDIUS, of de *Wandsbecker Bode*, gekend uit zijne schriften door D. H. WILDSCHUT, bij H. G. RYNDERS en Co. te Amsterdam 1837.

Bij eene verlichte en tevens ordelijke, eene vrijzinnige en tevens Godsdienstige natie als de Nederlanders, moeten de schriften van *Matthias Claudius* blijvend belang wekken; niet alleen om het naïve, het geestrijk eigenaartige van den vorm, maar ook en vooral om den werkwaardigen inhoud zijner geschriften. Van hier dat dezelve dan ook in meer dan eene Europesche taal zijn vertolkt en ook in de onze door verschillende verdienstelijke mannen, stuksgewijze zijn overgebragt. De verdienstelijke *Immerzeel* was de eerste, die voor een paar jaren de Nederlandsche letterkunde met eene meer uitvoerige mededeeling uit *Claudius* verrijkte. Zonder iets van laatsgenoemden schrijver te weten, had de eerwaarde *Ds. Wildschut* zijne snipperuren aan den zelfden arbeid besteed en stond even zeer op het punt, ook zijn Letterarbeid over hetzelfde onderwerp in het licht te geven, doch dit voornemen werd nu door hem geschorst en gewijzigd, en hij besloot, na van den Heer *Immerzeel* verstaan te hebben, dat deze niet voortging met zijn werk, om uit zijne overgebragte proeven, die uit te ligten, welke bereids door *Immerzeel* waren geleverd, en daarentegen anderen in de plaats te geven, welke deze had laten rusten. Op deze regt broederlijke wijze onze schrijver *W.* uitgaande, is dan ook dit zijn werk eene zeer belangrijke aanwinst geworden voor onze kennis aan der vreemden schoonheden.

Behalve dat *W.* allen lof toekomt, wegens het

Te Albany heeft wederom de jaarlijksche bijeenkomst van het *St. Nikolaas-Genootschap*, welks leden allen van Nederlandsche familiës, die de eerste volkplanters aldaar geweest zijn, afkomen, plaats gehad, het doel van dat genootschap is, om de herinnering van de Nederlandsche afkomst levendig te houden. De tegenwoordige Voorzitter van de Vereenigde Staten, *M. van Buren*, kon deze keer op de vergadering niet verschijnen, doch hem werd regtmatige hulde toegebragt. De feestzaal was met de oranje-kleur versierd, en de leus: *leve Oranje!* stond op de muren te lezen.

Daar de vroegere Voorzitter des genootschaps, de heer *Abraham van Vechten*, sedert het laatste feestmaal overleden was, werd thans die betrekking door den heer *Hermanus Bleecker* waargenomen. Hij stelde eerst een toast ter eere van het feest [illegible] ter eere van Holland in; in de derde plaats dronk hij op de gezondheid van den Voorzitter der Vereenigde Staten, en in de vierde plaats van den Koning der Nederlanden. De wijze waarop hij deze feestdronken uitbreidde, was voor ons nationaal gevoel zeer streelend. Van Holland, zeide hij: »dat geen vrije Staat, naar evenredigheid van zijner [illegible] derland." Nederlands Koning noemde hij: »een edelen telg van een doorluchtig huis, een Vorst, wiens vaderlijk bestuur hem reeds sedert lang den benijdenswaardigen eernaam van *vader van zijn volk* had doen verwerven." Andere toasten werden door de verschillende, tegenwoordig zijnde leden uitgebragt, onderscheiden Hollandsche verzen werden gelezen, en het *Wilhelmus van Nassouwen* plegtstatig gezongen.

In 1836 is een soortgelijk genootschap te New-York opgerigt, hetgeen ook op St. Nikolaas vergaderd is geweest; doch dit bestaat uit leden, die hunne afkomst zoowel van Nederlanders, als van Fransche Huguenooten, en van onder *Cromwell* uit Engeland gevlugte Jakobiten afleiden. Ook deze feestdisch prijkte met eenige als echt-Hollandsch beschouwd wordende geregten, zoo als zuurkool en oliekoeken; de bedienden aan den maaltijd droegen de Hollandsche kleedij van over anderhalve eeuw; er werden Goudsche pijpen aan al de aanwezigen rondgedeeld, en boven den stoel des Voorzitters hing een St. Nikolaas van onzen beroemden Nederlandschen schilder *van der Helst*, [illegible] Gouverneur van Nieuw-Nederland. Het merkwaardigste op dezen maaltijd was eene breedvoerige rede van den Voorzitter, den heer *G. Verplanck*, waarin hij eensdeels over de letterkundige verdiensten der Nederlanders, die zoo lang, ook in Noord-Amerika miskend waren, uitweidde, anderdeels en voornamelijk herinnerde, dat de feestgenooten bijeen waren nabij de plek, alwaar, toen het tegenwoordige New-York, onder den naam van Nieuw-Amsterdam, de hoofdplaats was der Nederlandsche kolonie Nieuw-Nederland, het nederige stadhuis van dat stadje te vinden was, in hetwelk *Kieft* en *Stuijvesant* de belangen der bewoners van een paar honderd rondom dat stadhuis staande hutten behartigden; met gemakkelijk te begrijpen geestdrift sprak de heer *Verplanck*, in tegenoverstelling van dezen nietigen aanvang, van den tegenwoordigen, schitterenden bloei van New-York. Het blazoen van het St. Nikolaas-genootschap aldaar vertoont, even als het oude wapen van Nieuw-Amsterdam, een bever.

Bijzondere Berigten.

»*Parijs* 13. *Feb.* Op de beurs werden heden weinig zaken gedaan, en de fondsen genoteerd: de 5 pCt. 109,45; 50. 4 pCt. 101. 3 pCt. 79,45; 50. Nap. 98,95; 99. Sp. act. 19¾. Port. 1[illegible].

»Uit Bayonne schrijft men van den 10. Feb., dat de kolonel *Lassaussaye* aldaar met 100,000 fr. uit Madrid is aangekomen, welke som bestemd is, om het Engelsch legioen voor Spanje weder in dienst te nemen. Men had een curieus stuk verspreid, volgens hetwelk, Engeland en Frankrijk pogingen zouden aanwenden bij Oostenrijk, Pruissen en Rusland, om den burger oorlog in Spanje te doen ophouden en eene schikking te beramen. Men slaat er echter geen geloof aan en denkt, dat dit stuk, door de heeren *Villiers* en *Latour Maubourg* onderteekend, verzonnen is.

»De Amerikaansche dagbladen van 16. Januarij zeggen, dat de Engelsche toebereidselen maken, om de Canadezen op Navij-eiland aan te vallen. Den 14. hadden zij nog niets tegen hetzelve ondernomen. De Canadezen hadden aldaar 1400 man en 31 kanonnen. De Amerik. generaal *Scott* poogde de onzijdigheid der Vereenigde Staten te doen eerbiedigen."

PROGRAMMA der Tentoonstelling voor 1839, *door het* SCHILDERKUNDIG GENOOTSCHAP: *Hierdoor tot Hooger en Arti Sacrum, te Rotterdam.*

Het Genootschap, met goedkeuring en medewerking van het Stedelijk Bestuur van Rotterdam, besloten hebbende, dat er weder eene Tentoonstelling van voorwerpen der *beeldende Kunsten* binnen deze Stad zal plaats hebben, brengt de daartoe vereenigde Commissie de navolgende door haar gemaakte bepalingen deswege ter kennisse van alle beoefenaars en voorstanders dezer edele kunsten.

Art. 1. De Tentoonstelling voor Kunstwerken van *Schilder-*, *Teeken-*, *Graveer-* en *Bouw-* en *Beeldhouwkunst*, door Noord-Nederlandsche of in het Rijk gevestigde levende Meesters, zal wederom plaats hebben in het tot dit einde bijzonder geschikte gebouw het GEMEENE LANDS-HUIS VAN SCHIELAND, hiertoe door Heeren Dijkgraaf en Hoogheemraden goedgunstiglijk afgestaan.

Art. 2. Deze Tentoonstelling zal van Maandag den 16. Julij tot Zaturdag den 18. Augustus 1839, van des morgens 10 tot des namiddags 4 ure, geopend zijn, en niet meer dan acht dagen kunnen verlengd worden; [illegible] dag vóór de opening, alsmede op Zondag [illegible] de Leden des Genootschaps: HIERDOOR TOT HOOGER EN ARTI SACRUM, op hunne gewone Vrijkaarten worden toegelaten.

Art. 3. Alle [illegible] bedoeld, [illegible] behoorlijke lijsten voorzien, vrachtvrij ingezonden, zullen in het voornoemde Locaal van den 2 tot den 9 Julij eerstkomende in ontvang genomen worden, en gedurende den tijd der Tentoonstelling onder goed toevoorzigt worden gesteld.

Art. 4. Men wordt verzocht, ieder in te zenden Stuk te doen vergezeld gaan van een' vrachtvrijen brief, aan het adres van den Secretaris des Genootschaps, inhoudende den juisten naam en de woonplaats van den vervaardiger of inzender, met eene korte omschrijving van het onderwerp ter vermelding op den Catalogus. — En zij, die verlangen mogten, hunne Kunstwerken te verkoopen, al mede daarin op te geven den bepaalden prijs, waarvoor men dezelven zoude willen afstaan; terwijl de Commissie omtrent dit laatste met de vereischte gepastheid zal handelen; doch zal geen onderhandsche koop van een ter verkoop aangekondigd Kunststuk erkend worden.

Art. 5. Geene Kopijen in olieverw van Schilderstukken op dezelfde wijze vervaardigd, noch geteekende voorwerpen naar pleister [illegible] modellen, evenmin Stukken, die op de vorige Tentoonstelling alhier geweest zijn, noch ook Kunstwerken, aan anderen in eigendom toebehoorende, dan met schriftelijke toestemming van den Kunstenaar, zullen op deze Tentoonstelling worden toegelaten, alsmede geene voortbrengselen van overledene Kunstenaars, noch in het algemeen iets, dat met de openbare orde of zedelijkheid zoude kunnen geacht worden strijdig te zijn, [illegible] trent de Commissie, al mede met onpartijdige kieschheid zal uitspraak doen.

Art. 6. Alle Kunstwerken, die na het bovengemelde tijdstip der inzending mogten inkomen, zullen alleen geplaatst worden, bijaldien er nog opene plaatsen zijn; en indien onverhoopt de veelheid der Stukken eene goede plaatsing onmogelijk maakte, zal men van elken Kunstenaar ten minste één of twee Stukken plaatsen, weshalve de Kunstenaars verzocht worden in den geleidenden brief op te geven, welke der door hen ingezondene stukken zij het liefst wenschen tentoongesteld te zien.

Art. 7. Onmiddelijk na de finale sluiting der Tentoonstelling zullen de Kunstenaars hunne ingezondene Stukken, onverkocht zijnde, aan het Locaal der Tentoonstelling kunnen terug bekomen, en zij die buiten deze Stad wonen, dezelven vrachtvrij terug ontvangen. Alles echter zonder eenige verantwoordelijkheid van de zijde der Commissie, welke intusschen even als vroeger alle mogelijke middelen van bezorgdheid zal aanwenden, om de Kunstwerken voor schade te behoeden.

De Commissie, overtuigd van den weldadigen invloed eener dusdanige Kunstbeschouwing, zoo wel op de uitbreiding als verhooging van den kunst-zin en kunst-smaak harer Landgenooten, durft nu ook wederom het vertrouwen voeden, dat de Kunstenaars en liefhebbers deze Tentoonstelling, met keurige voortbrengselen van hun genie zullen verrijken, en daardoor den nationalen kunstroem des Vaderlands bij voortduring krachtdadig zullen helpen handhaven en verhoogen. Ten welken einde dan ook alle Maatschappijen, beoefenaars en beminnaars der Schoone Kunsten, mitsgaders alle Eigenaars of Uitgevers van Tijdschriften en Dagbladen, verzocht worden, om door de verbreiding van dit Programma het daarin voorgestelde doel mede te willen bevorderen; terwijl de Commissie van hare zijde, alles willende aanwenden, wat in het belang der Kunst en harer Beoefenaars nuttig kan zijn, na bekomen Toestemming eene *Lotërij* aan deze Tentoonstelling zal verbinden, ten einde, daardoor den verkoop van veel Kunstwerken te bevorderen.

Voorts behoudt de Commissie aan zich het regt; om, na afloop der Tentoonstelling, aan de Vervaardigers der best gekeurd wordende SCHILDERYEN; welke door hen zelven zijn ingezonden, EERPENNINGEN, met den stempel des Genootschaps voorzien, plegtig uit te reiken; om ook hierdoor hulde aan Verdiensten te brengen.

Rotterdam, den [illegible] Januarij 1839.

De vereenigde commissie voor deze Tentoonstelling voornoemd;

Van wege de Ed. Achtb. Regering der Stad Rotterdam:

Mr. M. C. BICHON VAN IJSSELMONDE.

J. MOLL, Hz.

M. W. REEPMAKER.

Van wege het Bestuur des Genootschaps *Hierdoor tot Hooger en Arti Sacrum.*

J. VAN HARDERWIJK [illegible]

G. VAN VOLLENHOVEN.

L. F. TEMMINCK, *Secretaris.*

---

behouden van de ware kern en het merg van *Claudius*, veel vreemdsprenkige uitdrukkingen en door het kiezen van gelijkluidende of naast daaraan grenzende Nederduitsche woorden, heu zoo veel mogelijk in onze taal geheel overgebragt, [illegible] doet hij dit tevens zonder te vervallen, in die stijve gewrongenheid, anders meestal *getrouwe* navolgingen eigen. En dezen lof komt dan *W.* niet alleen toe wat het proza, maar even zeer wat de stukjens in dichtmaat betreft, door hem zelve uit het Hoogduitsch overgebragt. Deze laatste navolgingen vindt men vooral naar ons inzien, meesterlijk volvoerd, pag. 45. De nieuwe verlichting of Jurriaan, en de Deenen [illegible] 49. De vrijheid der Drukpers, en pag. 71. [illegible] of de volksweelde. Van de door *W.* [illegible] vertaalde stukjes van *Claudius* geeft [illegible] Dichters, als het Avondlied, het Landmans[illegible]lied en de gelukkige Boer; daaraan, wat de [illegible] Hollandsche versificatie betreft, den verdiensten [illegible] toezwaaijende, (naar ons oordeel [illegible]) in eene aanteekening deswegens de vraag [illegible], of, niet sommigen der door *T.* vertolkte [illegible] *wel eens aan naiviteit en eenvoudigheid* [illegible] *verloren hebben, wat* [illegible] *aan smaak en bevalligheid gewonnen hebben, en of niet hier en daar* [illegible] *beeld is verloren* [illegible]. En in[illegible] het behoud van het [illegible] oorspronkelijke komt het bij dergelijken kunst-arbeid vooral aan; om deze reden moeten wij dan ook onpartijdig de voorkeur geven aan *Wildschuts* vertaling van de *Vrijheid der Drukpers*, boven de anders zoo schoon geversifieerde navolging van *Tollens*; (men zie pag. 49), vergeleken met T. bekende uitgave der Liedjes van Mr. *Claudius*.

Hetgeen ons boven dit alles meest in dezen Hollandschen *Claudius* van W. gevalt, is dat dezelve niet bloot(e)lijk uit navolgingen bestaat, maar veeleer eene kritische beschouwing behelst van den *Wandsbecker* [illegible] I over den man en zijne schriften, II over den *toon* derzelver en III over derzelver *geest.*

Het is tot staving van hetgeen W. van dit alles oordeelt, dat hij dan de proeven levert.

Wij ontbreken in ons dagblad de noodige plaats dit alles aan te toonen. Alleen zij dus gezegd, dat het Godsdienstige, Zedekundige en Staatkundige de voornaamste onderwerpen zijn waar de proeven overloopen. In *onze* dagen mag dit alles gelezen en herlezen worden tot stuiting van het kwaad, dat wil het later niet dreigen, in de geboorte moet verstikt worden. Vooral doen de *Jurriaan en de Deenen* de gewenschte uitwerking bij die nieuwe Republikeinen en Jacobijnen onzer dagen, welke onder den schoonen naam van *liberalen* zoo gaarne even als in 1791—92 in Frankrijk en van daar ook in ons Vaderland alle oude goede palen zouden willen verzetten, ja geheel uitroeijen en voor weldaden der ervaring ons de idealen hunner bedorvene verbeelding zouden willen in handen stoppen. — Men hoore *Jurriaan en de Deenen.*

JURRIAAN.

Men leefde vrij in vroeger jaren,
Toen hoofd noch hals zich kromde of zwenkt',
Toen orde en wetten heilig waren,
En niemand werd een hair gekrenkt; —
Maar thans heet *vrij*, als alle man
Rondzwieren, razen, tieren kan.

DE DEENEN.

Nu *heet* het vrij als alle man
Rondzwieren, razen, tieren kan.

[illegible]

Gij weet ook wel van *Potentaten;*
Hoe zonder twist of regtsgeding,
Elk Souverein in zijne Staten
Als *Koning* hulde en eer ontving.
Thans geldt een schepter niet zoo veel;
Zelfs minder dan een dorre steel.

DE DEENEN.

Wij houden van den schepter veel
En gunnen u dien dorren steel;
Wij vreezen God (naar *Petrus* schrijven)
En geven aan den Koning eer.
In dood en leven even zeer: —
Dit is ons heilig, hoog in eer!
Gij, *Bazelaar!* bazel morgen weêr.

O mijne Heeren van zekere beruchte Redactie! koopt toch dezen CLAUDIUS of leest hem in het oorspronkelijke. Leest *Jurriaan*, o leest *Jurriaan!!*

De verdienstelijke, geleerde en smaakvolle navolger van *Claudius*, de teregt algemeen hooggeachte WILDSCHUT ontvange voor zijnen belangeloozen arbeid den hartelijken dank onzes beschaafden publieks; en verrijke zijne keurige pen op nieuw tot het schrijven van letterwerken, op eigen grond gekweekt of als deze op Vaderlandschen bodem onbedorven en gaaf overgebragt en voortgeplant.

(417) *,* Heden beviel voorspoedig van eenen welgeschapenen ZOON, J. A. DE WOLFF VAN WESTERRODE, geliefde echtgenoot van
Den Huize Rijnhoven. P. VAN DEN BROEKE.
bij Utrecht, den 11. Feb. 1838.

(4) *,* Heden beviel zeer voorspoedig van eene DOCHTER, mijne geliefde Echtgenoot C. J. KOOL.
Utrecht, J. B. MEENK,
14. Februarij 1838. *Heel- en Vroedmeester.*

(419) *,* Den 10. Februarij 1838, is te Bemmel overleden de Wel Edel Gestrengen Heer W. C. DE VREE, gepensioneerd Majoor, in den ouderdom van bijna 82 jaren.
Op verlangen van den overledenen zal er geene rouw worden gedragen.
(*Eenige kennisgeving.*)

(420) *,* Onze veelgeachte broeder en behuwdbroeder, de Heer J. APELDOORN, overleed heden in den ouderdom van ruim drie en zeventig jaren.
Amersfoort, den *Uit aller naam,*
den 10. Februarij 1838. H. APELDOORN.
De vrienden en bekenden van den overledenen gelieven deze kennisgeving tevens als bijzondere aan te merken.

(421) *,* Op den 11. Februarij 1838 is binnen Utrecht, in den ouderdom van omtrent 67 jaren, overleden onze waarde zuster Mejufvrouw CATHARINA ELISABETH SCHUURMAN.
D. B. SCHUURMAN.
(*Uit aller naam.*)

(4) *,* Heden overleed tot onze innige droefheid, onze dierbare eenige zoon HENDRIK LODEWIJK WILLEM, in wiens geboorte wij ons voor acht weken verheugden.
Maarssen, L. G. DOLMANS,
15. Februarij 1838. M. A. DOLMANS,
geb. VAN KLAVEREN.
Eenige kennisgeving.

Théâtre Français à Utrecht.

Les Artistes du Théâtre Français d'Amsterdam sous la direction de Mr. COEURIOT, *auront l'honneur de donner*
LUNDI 19 FÉVRIER 1838,

L'AMBASSADRICE,

Opéra Comique en trois Actes, Paroles de Mrs. *Scribe et de St. Georges*, Musique d'*Auber*.
SUIVIE DE
LES GANTS JAUNES,
Vaudeville en un acte.
On commencera à six heures précises.
NB. La salle sera extraordinairement chauffée.

(426) *,* Die iets te vorderen heeft van en verschuldigd is aan of Boeken onder zich berustende heeft, concernerende de Nalatenschap van den Wel Eerw. Zeer Gel. Heer *J. F. NIERMEIJER*, in leven Predikant der Hervormde Gemeente van Jutphaas, en aldaar op den 29. Jan. jl. overleden, worden verzocht daarvan op- en aangiften te doen voor den 15. Maart 1838, aan *A. C. SCHALY* te Jutphaas.

(398) *,* Burgemeester en Wethouderen der stad IJsselstein zullen op Vrijdag den 23. Februarij 1838, des voormiddags ten 10 ure, om contant geld, verkoopen: 28 LINDEN BOOMEN, een BEUKEN HEGGE, een HOUTEN HEK en eenig RASTERWERK, alsmede eene groote partij GROVE STEEN en KALKPUIN, ongeveer 50,000 VORM- en andere STEENEN, eenige oude KOZIJNEN, RAMEN, DEUREN en verdere AFBRAAK, mitsgaders eenige STADS LANTAARNEN.
Breeder bij geaffigeerde billetten, zullende daags voor den verkoop door den Bode aanwijzing worden gedaan.

(429) *,* Den 19. Februarij 1838, des voormiddags ten 10 ure, zal ten overstaan van den Notaris W. F. L. LAPIDOTH, residerende te Ysselstein, op dag tot 1o Junij 1838, aldaar publiek worden verkocht, RYTUIGEN en PAARDENTUIGEN, bestaande in: Een KAPWAGENTJE, geschikt voor een en twee Paarden, een CARICLE zonder Kap, een ZADEL, TUIGEN, HOOFDSTELLEN en verdere STALGEREEDSCHAPPEN.
Breeder bij Billetten, zullende het te verkoopene des Zaturdags te voren, van 11 tot 2 ure, voor een ieder te zien zijn.

(361) *,* De Notaris VAN STRYEN residerende te Wijk bij Duurstede, is voornemens, om op Dingsdag den 20. Februarij 1838, des voormiddags ten 11 ure, in het Regthuis te Schalkwijk, publiek te Verkoopen:
Eene HUIZINGE, waarin sedert vele jaren de Wagenmakerij met goed gevolg is en nog wordt uitgeoefend, mitsgaders nog eene WONING met aanhoorige SCHUUR, ERVE en TUIN, staande en gelegen te Schalkwijk, aan den Brink.
Breeder bij geaffigeerde Biljetten, en nader onderrigt te bekomen, ten Kantore van genoemden Notaris.

(362) *,* De Notaris VAN STRYEN, residerende te Wijk bij Duurstede, is voornemens, om op Donderdag den 22. Februarij 1838, des morgens ten 9 Ure, ten verzoeke van den Heer W. J. BACKER, op het Buitengoed *Vuilcoop*, in de gemeente Schalkwijk, provincie Utrecht, publiek te Verkoopen:
490 stuks extra zware ESSCHEN BOOMEN, en 300 stuks SCHIETWILLIGEN, van onderscheidene dikte, mitsgaders 4 extra zware IEPEN BOOMEN, allen bijzonder geschikt voor Werkhout, staande op gemeld Buitengoed en kunnende zeer gemakkelijk worden vervoerd.
Zijnde nader onderrigt en aanwijzing te bekomen op den Huize *Vuilcoop* voormeld.

(399) *,* Woensdag den 28. Februarij 1838 *HOUTVERKOOPING* op *Vollenhoven*, van SPARREN-PALEN, JUFFERS, DEKSPARREN en REKHOUTEN, ten overstaan van den Notaris *VOSMAER* te Zeijst.

(4) *,* In de maand Maart 1838, (den dag nader te bepalen) zal binnen Utrecht, publiek worden geveild, een allezaangenaamst gesitueerd BUITENVERBLIJF, (*ook voor de Winterbewoning zeer geschikt,*) vier jaren geleden vernieuwd en de HEEREN HUIZINGE van zeven Kamers, ONDERHUIS met Kamers, Keuken en Kelders, Zoldering enz., geheel nieuw uit den grond opgebouwd, gelegen aan den nieuwen Aanleg, nabij de Maliebaan te Utrecht, waarvan inmiddels nader informatien te bekomen zijn, ten Kantore van den Notaris STEVENS, binnen Utrecht.

(404) *,* *UIT DE HAND TE KOOP*, 25 Last zware KEI- of STORTSTEEN, 20 Last ligte DITO, 400 Last STEEN- en KALK-PUIN, 100 Pramen GROND-SPECIE, alsmede eene SCHUUR of STAL met ZOLDER en POMP, gedekt met een Pannendak, lang 13 el, breed 8½ el, zeer geschikt om verplaatst te worden; zijnde dit bovenstaande te bevragen bij *J. TOLLENAAR* buiten de Waardpoort te Utrecht.

(405) *,* Bij toeval *TE HUUR*, een HUIS met 3 BENEDEN- en 5 BOVEN-KAMERS, KEUKEN, KELDER en PLAATS, op een fatsoenlijken stand in het midden der Stad. Nader onderrigt aan het bureau dezer Courant.

(407) *,* Men verlangt *TE HUUR* met 1o. Mei, twee à drie ONGEMEUBELEERDE KAMERS, beneden of boven, liefst met een afzonderlijken opgang of in een toe huis, aan eene der Stads Grachten. Adres aan het Bureau dezer Courant.

(314) *,* Er wordt tegen primo Mei aanstaande in *HUUR* aangeboden: een kapitaal BOVENHUIS met vrijen Opgang, drie Kamers, Meidenkamer, Keuken, Kelder, Droogzolder, Berging voor Brandstoffen, enz., gelegen op het vrolijkste gedeelte der Oude Gracht. — Iemand hierop reflecterende, gelieve zich te adresseren aan het Bureau dezer Courant.

TE KOOP OF TE HUUR
(4) *,* Een pas nieuw net betimmerd ONDER- en BOVEN-HUIS, met *Plaats* en *Blijk*, digt onder de stad Utrecht, achter en voor een fraai uitzigt; te bevragen bij de Wed. MEESSEN EN ZOON, op het Springweg.

(4) *,* Op een Fincantieel-Kantoor, wordt ter opleiding gevraagd, een JONGELING, niet beneden de 15 jaren, eene vlugge en goede hand schrijvende, en goed kunnende rekenen. Adres La. G. No. 394.

PASTILLES DE VICHY.

(3) *,* Ces pastilles, fabriquées au moyen du sel de VICHY ne se vendent qu'en boîtes portant la signature des fermiers et le cachet de l'établissement thermal de *Vichy*. Elles excitent l'appétit, facilitent la digestion et neutralisent les aigreurs de l'estomac. Leur efficacité est aussi reconnue contre la pierre et la gravelle. (Voir l'instruction sur chaque boite), chez M. M. les pharmaciens suivans: *M. F. F. I. E. van Santen*; Kelff. pr. Chimiste, Hoogstraat J. no. 425 à Rotterdam.

(319) *,* Door den Boekhandelaar H. FRIJLINK, te Amsterdam, is op 1. Februarij uitgegeven en verzonden:

HET LEESKABINET

voor 1838, No. 2, inhoudende:
Engeland onder de regering van Willem IV. en ten tijde der krooning van Victoria Alexandrina I. (Met portret.) — *De Fabrijk-Jongen. Uit het Engelsch.* — *Uit het Reisjournaal van* C. H. CLEMENS. — *Het verblijf te Stokholm.* (Met eene plaat). — *Wat men op reis al leert.* — *De snelle Reis.* — *De Spaansche Koerier.* — *De Schat.* — *De Barbier der Romantische School.* — *Het hedendaagsch Parijs.* — *De Kolibrijen.* — *Tooneel in de bosschen van Amerika.* Enz. enz. — En voorts als bijlage: *De Redactie van het Leeskabinet aan hare Geabonneerden en verder aan het lezend Publiek* (betreffende zekere Recensie in No. der Vaderlandsche Letteroefeningen, van dit jaar).
Verwacht in No. 3 de Afbeeldingen van het *Winterpaleis te St. Petersburg*, de *Koninklijke Beurs te Londen* en de *Italiaansche Opera te Parijs*, vóór de verbranding dezer gebouwen.
Het *Leeskabinet* kost, bij abonnement
voor een geheel jaar . . . . *f* 10-50.
Enkele Nommers kosten . . . . . » 1-20.
Men teekent in bij alle solide Boekhandelaars en op plaatsen waar geen solide Boekhandel gevestigd is, aan het Postkantoor.

(414) *,* Door den ondergeteekende zijn heden verzonden:

PROSPECTUSSEN

der
GELITHOGRAPHIEERDE KAART
der Provincie Utrecht,
in 16 BLADEN,
Topographisch opgemaakt volgens kadastrale plans:
door
J. VESTERS, H. C. VAN DOOREN,
J. DE ROOY, D. A. A. VAN SORGEN Lz.
Ambtenaren van het Kadaster.
Mogt het gebeuren, dat niettegenstaande het rondzenden der Prospectussen, eenige belanghebbende zulve niet ontvangen hebben, zoo zijn dezelve gratis, en verdere inlichtingen omtrent de uitgave der kaart, bij mij verkrijgbaar.
Utrecht, den ROBERT NATAN,
11. Februarij 1838.

173. KON. NED. LOTERIJ.

(4) *,* Ten kantore van H. VAN MEURS zijn in de 173ste Loterij getrokken de navolgende Kapitale Prijzen:

2de Klasse.	Op No.	22578.	*f* 1,500.
3de Klasse.	» »	19036.	*f* 10,000.
	» »	19142.	*f* 1,000.
4de Klasse.	» »	1067.	*f* 10,000.
	» »	1422.	*f* 25,000.
de premie van *f* 25,000	» »	1407.	*f* 500.

en diverse prijzen van *f* 400 en *f* 200. Bij wien nog HEELE en GEDEELTENS van LOTEN zijn te bekomen.

De prijzen der Fondsen waren den 14. Februarij te Amsterdam aldus:
Werk. schuld 2½ pCt. 53 à 53⅛. Dito 5 pCt. 101⅞ à 101⅛. Kansb. 22⅛ à 22⅜. Amort. Synd. 4½ pCt. 94⅞ à 94. Dito 3½ pCt. 77¼ à 78¼. Dom. Leeningen 5 pCt. 93¾ à 99¼. Hand. Maatsch. 4½ pCt. 178 à 139⅜. Nieuw dito 99⅞ à 104⅛. Leen. 1836 4 pCt. — à —. Rus. 5 pCt. 105⅞ à 105⅝. Dito 1828 5 pCt. 105⅛ à 106. Cert. Ins. 1828 5 pCt. 97¼ à 97⅛. Ins. op 't Grb. 6 pCt. 68¾ à 69⅛. Spaansche Ardoins 5 pCt. 18⅛ à 18⅛.